

(P120) ເຕສຸ ເວຳ ກຕົກ ກຕວາ ວິທຣນຸເຕສຸ, ເອກທິວລໍ ສາ ອຸປາສີກາ ສັບປຸພານີຕາທີ່ນີ ດາຫາເປົດວາ ທາສົກມົກරາທີ່ທີ
ປົກລົງ ສາຍຄຸ້ມໍາແມ່ຍ ຕໍ ວິທາຮ່ ດນຕຸວາ ວິທຣມ້ຊູເລ ກົກຂູ ອທິສຸວາ “ກໍ່ ນຸ ໂໂ ອຸຍາ ດຕາຕີ ປຸ້ເສ ປຸ່ຈຸດິຕວາ,
“ອັດຕຸໂນ ຮັດຕິກຸຈານທີວາງຸຈາເລຸ ນິລືນ້າ ກວິສຸສຸນຸ ອຸຍເຍຕີ ວຸຕຸເຕ, “ກີ ນຸ ໂໂ ກຕວາ ພຸ້ຈຸ່ ສາກຸ່ສຸສຳເນົຟ ອາຫ ແ
(ຄົ້ນເມື່ອກົກຂູ ທ.) ເຫັນ ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງກົກ ອຸ່ຍ່ອ່ຍ່ ອຸຢ່າງນີ້, ໃນວັນທີ່ ອ. ອຸປາສີກາ ນັ້ນ (ຍັງບຸດຄລ) ໄທີ້ອ່າເລັວ
(ໜຶ່ງເກລັ້ນ ທ.) ມີເນຍໄສແລະໜ້າອ້ອຍເປັນຕົ້ນ ຜູ້ (ອັນຈນ ທ.) ມີທາສແລະກຣມກຣເປັນຕົ້ນ ແວດລ້ົມແລ້ວ ໄປແລ້ວ ສູ່ວິທາຮ ນັ້ນ
ໃນສັນຍັບເປັນທີ່ລື້ນໄປແທ່ງວັນ ໂມ່ເໜັນແລ້ວ ຜຶ່ງກົກຂູ ທ. ໃນທ່າມກລາງແທ່ງວິທາຮ ດາມແລ້ວ ຜຶ່ງບຸຮູ່ ທ. ວ່າ “ອ. ພຣະຜູ້ເປັນຈ້າ ທ.
ໄປແລ້ວ (ຄົ້ນ ທີ່) ໄທ່ານຫອແລ” ດັ່ງນີ້, (ຄົ້ນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “ໜ້າແຕ່ແມ່ເຈົ້າ (ອ. ພຣະຜູ້ເປັນຈ້າ ທ.) ເປັນຜູ້ນັ້ນແລ້ວ ໃນທີ່ເປັນທີ່ພັກໃນ
ກລາງຄືນແລະທີ່ເປັນທີ່ພັກໃນກລາງວັນ ທ. ຂອງຕົນ ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ (ອັນບຸຮູ່ ທ.) ກລ່າວແລ້ວ, ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ເຮາ) ກະທຳແລ້ວ
ອ່າຍ່ໄຣທນອແລ ຈັກອາຈ ເພື່ອອັນແທນ” ດັ່ງນີ້ ແ

ອັນດີ ກົງຊູສະໝັກ ກົດກາວຕຸຫານນມນຸລັກ ອາຫັນ “ດັບທີ່ຢ່າ ປະຕາຍ ສນິປົກສູນຕີ ອູຍເຢີ” ທ່າ

ครั้งนั้น อ. มานะย์พูรช์กิติกวัตร ท. ของหมู่แห่งภิกษุ กล่าวแล้ว (กะอุบลสิกา) นั้น ว่า “ข้าแต่เมฆเจ้า ครั้นมีอะไรฟัง
(อันบุคคล) เคาะแล้ว, (อ. พระผีเป็นเจ้า ท.) จักประชุมกัน” ดังนี้ ฯ

ສາ ດາວໂຫຼນ ປກເປົ້າ

(อ. อุบลรัตน์) นั่น (ยังบูดคล) ให้เคาะแล้ว ซึ่งจะมี

ภิกขุ คณฑิสทุ่ม สูตวา “กัสลิ ອພაສຸກໍ ກວິສລຸຕີຕື ສາກສາກູຈາແທີ ນິກຸມົມຕຸວາ ວິທະນະມະຫຼາມ ສະນິປັບສຸ” ฯ

อ. ภิกขุ ท. พึงแล้ว ชี้ว่า “อ. ความทุกข์” มีเชื่อความลามร้าย จักมี (แก่ภิกขุ) บางรูป” ดังนี้
ออกไปแล้ว จากที่อันเป็นของตนและอันเป็นของตน ท. ประชุมกันแล้ว ในท่ามกลางแห่งวิหาร ๆ

ເທິງປີ ຈນາ ເອກມຄຸເດນາດຕາ ນາມ ນຕົກີ ၁

อ. ชน ท. เม็ส่อง ชื่อว่า ผู้มาแล้ว โดยหนทางเดียวกัน ย่อมไม่มี ๆ

ឧបាណិក លោកស្រាវជ្រាវ កែងមេកមោ វាគចនុបត្រ ទីស្តា “អម បុរាណិភី ឈប់ឈមឈប់ កលិន កូត រិវិសត្តិ ជិនុព័ត៌មាន កិរិយាល័យ បុរាណិភី “កលាំ នូ ខូ រាល់ កិរិយាល័យ ។

อ. อุบาลิกา เทียนแล้ว (ชื่อกิจขุ) รูปหนึ่ง รูปหนึ่งนั่นเที่ยว ผู้มาอยู่ จากที่ที่หนึ่ง ๆ คิดแล้วว่า “อ. ความทะเละ ซึ่งกันและกัน เป็นอาการอันบุตร ท. ของเรา กระทำแล้ว จักเป็น” ดังนี้ ให้แล้ว ซึ่งหมูแห่งกิจขุ สามแล้ว ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (อ. ท่าน ท.) กระทำแล้ว ซึ่งความทะเละ หรือหอนอแล” ดังนี้ ๆ

“ນ ກໂຮມ ມຫາວຸປາສີເກຕີ ວ

(อ. ภิกขุท. กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาอุปถัมภ์ (อ. อาทิตย์พาก พ.) ย่อมไม่กระทำ” ดังนี้ ๆ

“ສເຈ ໂ ກະນຸເຕ ກລໂທ ນຕຸຖ, ອັນ ກສຸມາ, ຍັາ ອມທັກ ເຄທ ອາຄຈຸນທາ ສພຸເພ ເອກໂຕ ອາຄຈຸນ; ເວັບ ອາຄນຸຕວາ, ເອເກົກຈານໂຕ ເອເກກາວ ອາຄຕາຕີ ໆ

(ອ. ອຸບາສຶກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈົງບູ ດ້ວວ່າ ອ. ຄວາມທະເລາ ແກ່ທ່ານ ທ. ຍ່ອມໄມ່ເມື່ອຊີ້, (ຄວັນເມື່ອຄວາມເປັນ) ອຢ່າງນັ້ນ (ມື້ອຸ້ງ), (ອ. ທ່ານ ທ.) ທັ້ງປວງ ຜູ້ເມື່ອມາ ສູ່ເຣືອນ ຂອງດີຈັນ ທ. ຍ່ອມມາ ໂດຍຄວາມເປັນອັນດີຢັກນີ້ ຈັດໃດ, (ອ. ທ່ານ ທ.) ໂມ່ມາແລ້ວ ຈັດນັ້ນ ຜູ້ຜູ້ເຕີຍເທິຍວ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ຈາກທີ່ທີ່ນີ້ ໆ (ຍ່ອມເປັນ) ເພຣະເທູ່ໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ມາຫາອຸປາສີເກ ເອເກສຸມ් ຈາເນ ນິລືທິຕຸວາ ສມຜນຮມມຳ ກຣີມຸທາຕີ ໆ

(ອ. ກິກຊຸ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນມາຫາອຸບາສຶກ (ອ. ອາຕມກາພ ທ.) ນັ້ນແລ້ວ ໃນທີ່ທີ່ນີ້ ໆ ກຣທຳແລ້ວ ທີ່ສິ່ງສມຜນຮຽມ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ໂກ ເອສ ຕາຕາ ສມຜນຮມໂມ ນາມາຕີ ໆ

(ອ. ອຸບາສຶກ ຕາມແລ້ວ) ວ “ຂ້າແຕ່ເປົ້ອ ທ. ຂຶ້ວ ອ. ສມຜນຮຽມ ນັ້ນ ອະໄວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ທຸວທຸ່ສາກາຮສຸ່ມາຍ ກໂຮມ ອຕຸຕກາວ ຂຍວຍ ປັງຈປ່ມ ມາຫາອຸປາສີເກຕີ ໆ

(ອ. ກິກຊຸ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນມາຫາອຸບາສຶກ (ອ. ອາຕມກາພ ທ.) ຍ່ອມກຣທຳ ທີ່ສິ່ງສາຫຍາຍທີ່ອາກາຮສາມລົບສອງ, (ອ. ອາຕມກາພ ທ.) ຍ່ອມເຮີມຕັ້ງໄວ້ ທີ່ສິ່ງຄວາມສິ້ນໄປແລະຄວາມເລື່ອມໄປ ໃນອັຕກາພ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກີ ປນ ກະນຸເຕ ທຸວທຸ່ສາກາຮ ສຸ່ມາຍ ກາຕຸ ອຕຸຕກາວ ຈ ຂຍວຍ ປັງຈປ່ຕຸ ຕຸມໜາກເມວ ວິກູ້ຕີ ອຸທາຖ ອມທັກປົກຕີ ໆ

(ອ. ອຸບາສຶກ ຕາມແລ້ວ) ວ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈົງບູ ກີ ອ. ອັນກຣທຳ ທີ່ສິ່ງສາຫຍາຍ ໃນອາກາຮສາມລົບສອງ (ດ້ວຍ) ອ. ອັນເຮີມຕັ້ງໄວ້ ທີ່ສິ່ງຄວາມສິ້ນໄປແລະຄວາມເລື່ອມໄປ ໃນອັຕກາພ ດ້ວຍ ຍ່ອມຄວຣ ແກ່ທ່ານ ທ. ນັ້ນເທິຍວ ພຣີວ່າ ຢ່ອງວ່າ (ອ. ອັນກຣທຳ ທີ່ສິ່ງສາຫຍາຍ ໃນອາກາຮສາມລົບສອງ (ດ້ວຍ) ອ. ອັນເຮີມຕັ້ງໄວ້ ທີ່ສິ່ງຄວາມສິ້ນໄປແລະຄວາມເລື່ອມໄປ ໃນອັຕກາພ ດ້ວຍ ຍ່ອມຄວຣ) ແມ້ແກ່ດີຈັນ ທ.” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກສຸສົ ກາວຕາ ອວຣີໂຕ ເອສ ອມໂມ ມາຫາອຸປາສີເກຕີ ໆ

(ອ. ກິກຊຸ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ “ດູກ່ອນມາຫາອຸບາສຶກ ອ. ຮຽມ ນັ້ນ ອັນພຣະຜູ້ມີພະກາດເຈົ້າ ໂມ່ກ່ຽວກັບແລ້ວ ແກ້ໄຂ ແລ້ວ ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຕັກທີ ມຢູ່ທີ່ ທຸວທຸ່ສາກາຮ ເທັ ອຕຸຕກາວ ຈ (P121) ຂຍວຍ ປັງຈປ່ນ ອາຈິກຸຫາຕີ ໆ

(ອ. ອຸບາສຶກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ “ຄ້າຍ່າງນັ້ນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ພອງຈິກທີ່ ທີ່ສິ່ງສາຫຍາຍສອງ (ດ້ວຍ) ພອງບອກ ທີ່ສິ່ງເຮີມຕັ້ງໄວ້ ທີ່ສິ່ງຄວາມສິ້ນໄປແລະຄວາມເລື່ອມໄປ ໃນອັຕກາພດ້ວຍ ແມ້ແກ່ດີຈັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຕັນທີ ອຸດົດຄະຫຼາມ ມໍາຫວຸພາລືເກຕີ ສພຸພໍ ອຸດົດຄະຫຼາເປັສູ່ ແລ້ວ

(อ. กิจชุ ท. กล่าวแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหอubaลิกา ถ้าอย่างนั้น (อ. ท่าน) จงเรียนເວາ” ดังนี้ (ยังอubaลิกา) ให้เรียนເວາแล้ว (ซึ่งสมณธรรม) ทั้งปวง ๆ

ສາ ຕົ້ນ ປັກຈາຍ ທວງທີ່ສາກເຮົາ ສະຫມາຍໍ ກາຕ້ວາ ອັດຕູນິ ຂຍວໍ ປັກຈຸປະຕົວ ເຕັກ ກິກຂູ້ທີ່ ປຸ່ເຮຕຣມົວ ຕ້ອຍ ມຄຸດ
ຕື່ນີ ຈ ພລານີ ປາບຸ້ນີ ບ

(อ. อุบาลิกา) นั้น กระทำแล้ว ซึ่งการสาธารณ ในการสามสิบสอง เริ่มตั้งไว้แล้ว ซึ่งความลับไปและความเลื่อมไป ในตน จำเดิม (แต่กาก) นั้น บรรลุแล้ว ซึ่งมรดก ท. สาม (ด้วย) ซึ่งผล ท. สาม ด้วย ก่อนกว่า กว่าภิกษุ ท. เหล่านั้นนั่น เที่ยว ๆ

ມຄຸເຄນາ ຈສລາ ຈຕລູສ ປກສມກິທາ ໂກງຍອກິນຸ້ມາ ຈ ວັດນີ້ສ ຃

ก. อ. ปฏิสัมภิทา ท. สี่ (ด้วย) อ. โลกิยอภิญญา ท. ด้วย มาแล้ว (แก่อุบลสิกา) นั่น โดยมรรคนั่นเที่ยวฯ

ສາ ມຄດຄລສຸໂຕ ອຸກ່າຍ ທີ່ພັກງຸນາ ໂວໂລເກຕວາ “ກທາ ນຸ້ ໂອ ມມ ປຸຕະເທິ ອຳ ດົມໂມ ອົບໂຕຕີ ອຸປະເຮນູຕີ “ສົມເປີມ ສຣາຄາ ສໂໄກສາ ສໂມທາ, ພານວິປສສນາມຕຸຕຳ ເຕັ້ນ ນຕຸຕື; ກິນຸ້ ໂອ ມຍໍ່ ປຸຕະຕານໍ ອວທຸຕສສ ອຸປິນິສສໂຍ ອຕຸຕື ນຕຸຕືຕີ ວາວຊ້ເຕັກວາ “ອຕຸຕືຕີ ທີ່ສ່ວາ “ເສາສນສປປາຢໍ ນຸ້ ໂອ ອຕຸຕື ນຕຸຕືຕີ ວາວຊ້ເຕັກວາ ເສາສນສປປາຢໍປີ ທີ່ສ່ວາ “ປຸດຄລສປປາຢໍ ນຸ້ ໂອ ນ ລກນຸຕືຕີ ວາວຊ້ເຕັກວາ ປຸດຄລສປປາຢໍປີ ທີ່ສ່ວາ “ອາຫາຣສປປາຢໍ ນຸ້ ໂອ ນ ລກນຸຕືຕີ ອຸປະເຮນູຕີ “ອາຫາຣສປປາຢໍ ແລ້ນ ນຕຸຕືຕີ ທີ່ສ່ວາ ຕໂຕ ປຸກ່າຍ ນານວິທີ ຍາຄຸ້ມ ອົກປຸກກຳ ຂໜ້າກຳ ນານຄຽກສົບລ ໄກສັນ ສມປາເທດວາ ກີກູ້ ນີ້ທາເປັດວາ ທກ້າໂມເກຳ ທດວາ “ກະແຕ ຕຸມທັກຳ ຍໍ ຍໍ ຮູຈຸຕີ, ຕຳ ຕຳ ດເຫດວາ ປົກກຸນຸ້ທາຕີ ນິຍຸຍາເທລີ ໃນ

(อ. อุบลิกา) นั้น ออกแล้ว จากสุขอันเกิดแล้วแต่รุคและผล ตรวจดูแล้ว ด้วยจักษุอันเป็นทิพย์ ได้ครรภูมอยู่ ว่า “อ. ธรรม นี้ อันบุตร ท. ของเรฯ ถึงทับแล้ว ในกาลไหร่นอกแล” ดังนี้ รำพึงแล้ว ว่า “(อ. พระผู้เป็นเจ้า ท.) เหล่านี้ แม่ทั้งปวง เป็นผู้เป็นไปกับด้วยราคະ เป็นผู้เป็นไปกับด้วยโยทะ เป็นผู้เป็นไปกับด้วยโมะ (ย่อมเป็น), (อ. ผล) อันลักษณะและวิปัสสนา ย่อมไม่มี (แก่พระผู้เป็นเจ้า ท.) เหล่านั้น, อ. อุปนิสัย แห่งพระอรหัต แห่งบุตร ท. ของเรฯ มืออยู่ หรือหนอนแล (หรือว่า อ. อุปนิสัย แห่งพระอรหัต แห่งบุตร ท. ของเรฯ) ย่อมไม่มี” ดังนี้ เท็นแล้ว ว่า “(อ. อุปนิสัย แห่งพระอรหัต แห่งบุตร ท. ของเรฯ) มืออยู่” ดังนี้ รำพึงแล้ว ว่า “อ. เสนานะอันเป็นที่สบายน มืออยู่ หรือหนอนแล (หรือว่า อ. เสนานะอันเป็นที่สบายน) ย่อมไม่มี” ดังนี้ เท็นแล้ว แม่ซึ่งเสนานะอันเป็นที่สบายน รำพึงแล้ว ว่า “(อ. พระผู้เป็นเจ้า ท.) ย่อมไม่ได้ ซึ่งบุคคลผู้เป็นที่สบายน หรือหนอนแล” ดังนี้ เท็นแล้ว แม่ซึ่งบุคคลผู้เป็นที่สบายน ได้ครรภูมอยู่ ว่า “(อ. พระผู้เป็นเจ้า ท.) ย่อมไม่ได้ ซึ่งอาหารอันเป็นที่สบายน หรือหนอนแล” ดังนี้ เท็นแล้ว ว่า “อ. อาหารอันเป็นที่สบายน ย่อมไม่มี (แก่พระผู้เป็นเจ้า ท.) เหล่านั้น” ดังนี้ ยังข้าวตาม อันมีอย่างต่าง ๆ (ด้วย) ยังวัตถุอันบุคคลพึงเดือย อันมีประการมีใช้หนึ่ง (ด้วย) ยังโภชนา อันมีรีสอันแลศต่าง ๆ (ด้วย) ให้ถึงพร้อมแล้ว จำเดิม (แต่ก้าล) นั้น ยังภิกษุ ท.

ໃຫ້ນໍ້ແລ້ວ ດາວຍແລ້ວ ຜຶ່ງນໍ້ເພື່ອທັກສີນາ ມອບດາວຍແລ້ວ (ດ້ວຍຄໍາ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະວິໄນ (ອ. ວັດຖຸ) ໄດ້ ໄດ້ ອັນທ່ານ ທ. ຢ່ອມຂອບໃຈ, (ອ. ທ່ານ ທ.) ປື້ນເຂົາແລ້ວ (ຫົ່ງວັດຖຸ) ນັ້ນ ນັ້ນ ຂອງຈັນ” ດັ່ງນີ້ ບ.

ເຕ ຍາຄຸງຈຸບັນ ຍາຄຸວາທີ່ ດ່າວຸກ ປະກາດ ປະກາດ ພຣະມະນຸຍາ ພຣະມະນຸຍາ

(ອ. ກິກຊຸ ທ.) ເຫັນນີ້ ປື້ນເຂົາແລ້ວ (ຫົ່ງອາຫາວັດຖຸ ທ.) ມີຂ້າຕົມເປັນຕົ້ນ ຢ່ອມຈັນ ຕາມຄວາມຂອບໃຈຢ່າງໄວ

ເຕສ ສປປາຢາກຮໍາ ລກນຸຕານ ຈິຕຸຕໍມ ເອກຄຸມ ອໂທລີ

(ເມື່ອກິກຊຸ ທ.) ເຫັນນີ້ ໄດ້ຍຸ້ງ ຫົ່ງອາຫາວັນເປັນທີ່ສັບຍາ, ອ. ຈິຕ ເປັນຫວັນຫາຕໍ່ມີອາຮມນີ້ເດືອກ ໄດ້ເປັນແລ້ວ

ເຕ ເອກຄຸເຄີນ ຈິຕຸຕັນ ວິປສລັນ ວັດທະນາ ນຈົກສູງ ສທ ປະກົບມົມກິກາທີ ອຣທຸຕໍມ ປັດທະນາ ຈິນຕູຍືສຸ “ອໂທ
ມຫາອຸປາລິກາ ອມໝາກ ປະກົບມົມກິກາ ຊາວາ; ສເຈ ມຍ ສປປາຢາກຮໍາ ນ ລົມທາ, ນ ໂນ ມຄດປັບປຸງ ອກວິສຸ;
ອີການີ ຖຸດຄວາສຸກ ປ່າຍເຕີກ ສັດ ສັດ

(ອ. ກິກຊຸ ທ.) ເຫັນນີ້ ມີຈີຕ ອັນມີອາຮມນີ້ເດືອກ ຢັງວິປສລັນ ໄທ່ຈະວິໄນແລ້ວ ບຣລຸແລ້ວ ຫົ່ງພະວອຮັດ ກັບ ດ້ວຍປະກົບມົມກິກາ
ທ. ຕ່ອກລາໄມ່ນານນັ້ນເທິ່ງ ດີດແລ້ວ ວ່າ “ໂອ ອ. ມຫາອຸປາລິກາ ເປັນທີ່ພື້ນ ຂອງເວາ ທ. ກີດແລ້ວ, ຄ້ວ່າ ອ. ເວາ ທ. ໄນໄດ້ແລ້ວ
ຫົ່ງອາຫາວັນເປັນທີ່ສັບຍາໄໝ໌, ອ. ກາຣແທງຕລອດຫົ່ງມຽດແລະຜລ ຈັກໄດ້ມີແລ້ວ ແກ່ເວາ ທ. ທ່ານໄດ້, ໃນກາລີ້ນ໌ (ອ. ເວາ ທ.)
ຜູ້ມີກາລັກຜົນອັນຍຸແລ້ວ ປ່າຍເຕີກ ສັດ ສັດ

ເຕ (P122) “ສັດກຮໍາ ທຸກສຸກມຸທາຕີ ມຫາອຸປາລິກິກ ອາປຸຈຸນີ້ສຸ”

(ອ. ກິກຊຸ ທ.) ເຫັນນີ້ ອຳລາແລ້ວ ຫົ່ງມຫາອຸປາລິກາ ວ່າ “(ອ. ອາຕມກາພ ທ.) ເປັນຜູ້ຄົວເພື່ອອັນແດ່ ຫົ່ງພະສາສດາ ຢ່ອມເປັນ”
ດັ່ງນີ້ ບ.

ມຫາອຸປາລິກາ “ສາຍ ອຸຍາຕີ ເຕ ອຸນຄຸນທຸວາ “ປຸ່ນປີ ການເຕ ອຸນເທ ໂອໂລເກຍຍາຕີ ພູ້ນີ ປີຍຈານີ ວັດທະນາ
ປະກິນວິທຸຕີ”

ອ. ມຫາອຸປາລິກາ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ. ອ. ດືລະ” ດັ່ງນີ້ ຕາມສັງແລ້ວ (ຫົ່ງກິກຊຸ ທ.) ເຫັນນີ້ ກລ່າວແລ້ວ
ຫົ່ງຄໍາອັນເປັນທີ່ຮັກ ທ. ອັນນາກ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະວິໄນ (ອ. ທ່ານ ທ.) ພຶ້ງແລດູ ຫົ່ງດີພັນ ທ. ແມ່ອັກ” ດັ່ງນີ້ ກລັບເລັກພະແລ້ວ

ເຕີປີ ໂພ ກິກຊູ ສາວຕຸກີ ດນທຸວາ ສຕຸຕາຮົ່ວ ວະທິຕຸວາ ເອກມນຸ່ຕ ນິສິນໜາ “ກຈຸຈີ ກິກຂ່າວ ຂມນື່ຍື່, ກຈຸຈີ ຍາປນື່ຍື່, ນ ຈ ປິນຸທເກນ ກິລົມີຕຸຕາຕີ ວຸຕຸຕາ “ຂມນື່ຍື່ ການເຕ, ຍາປນື່ຍື່ ການເຕ, ປິນຸທເກນ ປນ ເນວ ກິລົມີມຸ່າ; ອມທາກ ທີ່ມາຕິກມາຕາ ນາມເກາ ອຸປາສີກາ ຈິຕຸຕວາຮົ່ວ ຢຸໂລ ວຕ ໂນ ເວຽບປຸນໜາມ ອາຫາຮົ່ວ ປົງຢາເຫຍຸຍາຕີ ຈິນຸຕິເຕ, ຍາຈຳນິຕິຕີ ອາຫາຮົ່ວ ປົງຢາເຫຍຸຍາຕີ ຕສຸສາ ອຸນກັດ ກຄຍື່ສູ ໃນ

ອ. ກິກຊູ ທ. ແມ່ແລ່ນໜັນແລ້ວ ໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຣ໌ວ່າສາວຕຸກີ ຕາຍັບຄມແລ້ວ ທີ່ພຣະຄາສດາ ນັ້ນແລ້ວ ດັນ ທີ່ສຸດສ່ວນໜ້າງໜຶ່ງຜູ້ (ອັນພຣະຄາສດາ) ຕຽບແລ້ວ ວ່າ “ດູກ່ອນກິກຊູ ທ. (ອ. ຍັນທີ່ຄືອລົງຮົ່ວ ອັນມີຈັກລື່ ອັນມີທວາງເກົ້າ ອັນເຮືອ ທ.) ພຶ້ງອດທານໄດ້ແລ້ວຮົ່ວ, (ອ. ຍັນທີ່ຄືອລົງຮົ່ວ ອັນມີຈັກລື່ ອັນມີທວາງເກົ້າ ອັນເຮືອ ທ.) ພຶ້ງໃຫ້ເປັນໄປ ແລ້ວຮົ່ວ, ອັນໆ (ອ. ເຮືອ ທ.) ໄມລຳບາກແລ້ວ ດ້ວຍກ້ອນໜ້າວ (ຮົ່ວ)“ ດັ່ງນີ້ (ກຽບຫຼຸლແລ້ວ) ວ່າ “ໜ້າແຕ່ພຣະອງຄົງຜູ້ເຈີ່ງ (ອ. ຍັນທີ່ຄືອລົງຮົ່ວ ອັນມີຈັກລື່ ອັນມີທວາງເກົ້າ ອັນໜ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ.) ພຶ້ງອດທານໄດ້, ພ້າແຕ່ພຣະອງຄົງຜູ້ເຈີ່ງ (ອ. ຍັນທີ່ຄືອລົງຮົ່ວ ອັນມີຈັກລື່ ອັນມີທວາງເກົ້າ ອັນໜ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ.) ພຶ້ງໃຫ້ເປັນໄປ, ອັນໆ (ອ. ພ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ.) ໄມລຳບາກແລ້ວໜັນເທິງ ດ້ວຍກ້ອນໜ້າວ, ເພຣະວ່າ ອ. ອຸປາສີກາ ດັນທີ່ນີ້ ງື່ວ່າ ມາຕິກ ມາຮົດາ ຮູ້ແລ້ວ ທີ່ງວະແໜ່ງຈິຕ ຂອງໜ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ., (ດຽວນີ້ເຫຼືອເຫຼືອ ນີ້) ວ່າ ‘ໂອທනອ (ອ. ມາຫຼຸມອຸປາສີກາ) ພຶ້ງຈັດແຈງ ທີ່ອາຫາຮ ຊົ່ວອັນນີ້ອິຍ່ງນີ້ເປັນຮູ່ປ ແກ່ເຮົາ ທ.’ ດັ່ງນີ້ (ອັນໜ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ.) ຄິດແລ້ວ, ຈັດແຈງແລ້ວ ທີ່ອາຫາຮ ອັນ (ອັນໜ້າພຣະອງຄົ່ງ ທ.) ຄິດແລ້ວວ່າຢ່າງໄປ ໄດ້ຕາຍແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ທີ່ວາຈາເປັນເຄື່ອງກລ່າວທີ່ງຄຸນ (ຂອງມາຫຼຸມອຸປາສີກາ) ນັ້ນ ໃນ